

רחל מרחלת על כל העולם

רק לחם וקלוריה

אנאבל תמיר היא לא רק דוגמנית יפהפיה אלא גם גברת מפורסמת ביגלל סיפור הגירושין שלה מבעלה לשעבר, עורך-הדין **אלי תמיר**. אלי ניהל נגדה מאבק על הזכות להחזיק בבתם המשותפת. שהיא כיום בת ארבע. אלי זכה במישפט. הילדה נשארה אצלו, ואנאבל, שהיא חצי צרפתייה וחצי אמריקאית, נסעה לאמריקה. לפני שלושה חודשים גברו עליה הגעגועים אל בתה הקטנה, והיא חזרה לארץ. אלי, שהוא כיום ידידה של הזמרת **אילנית**, דווקא קיבל אותה בהבנה ובחום. ככה זה נראה בהתחלה, בכל אופן.

אבל עכשיו אנאבל כועסת. לטענתה שכר עבודה אלי דירה בשיכון בבלי בתל-אביב, והתם על חוזה לשנה תמימה. לא עברו חודשיים, ואנאבל נדהמה לגלות שהטלפון שלה נותק. כשניגשה אל בעלת-הבית לב-רר למה היא לא יכולה לשמור על קשר עם העולם החיצון. היא התבשרה שלא רק שאין לה טלפון, אלא שעוד מעט גם לא יהיה לה היכן לגור. כי

אלי תמיר
— אפרס גם

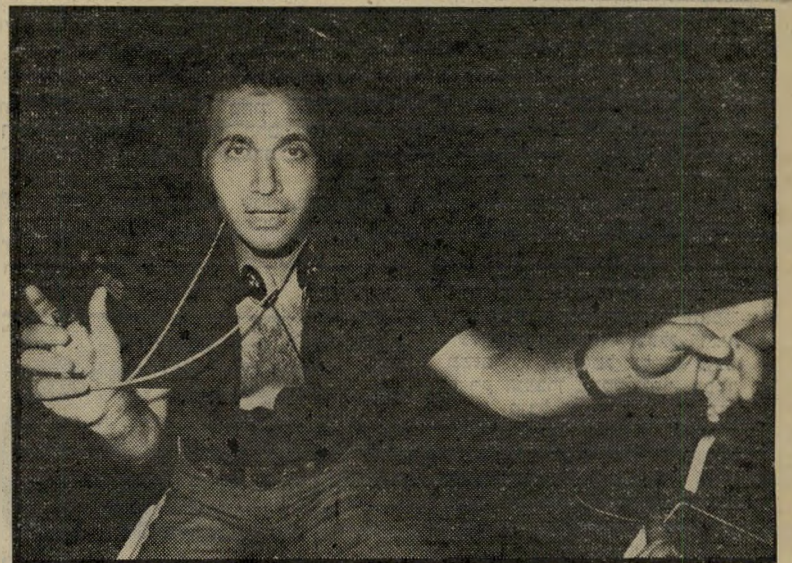
כי החוזה שלה הוא לשלושה חודשים בלבד. "עברתי מאז תקופת קשה" סיפרה אנאבל הנוצמת. "הוא זרק אותי כמו שמאטעס. שבוע שלם חייתי רק על לחם וקלוריה. לא ביגלל שרציתי לשמור על הפיגורה, אלא משום שלא היה לי כסף ליותר מזה."

משום כך החליטה אנאבל לפתוח בהרעשה כללית, ולחדש את מילחמתה על הבת הקטנה. "אני אמא טובה", היא אומרת, "ולקחו

שבע השנים הטובות

יותר ויותר אני משנה את גישתי לחיים, וככל שאני מתבגרת, אני נעשית יותר אופטימית. מוזמנ כבר סיפרתי לכם איך **קובי אושרת**, המלחין המצליח, נפרד מאשתו **ארישבע**, וחי יחד עם **עדה**, שהיא גרושתו של **נתן תלומר**, שהוא עכשיו החבר של **ירדנה ארזי**. אוף, מישפט ארוך היה המישפט הזה.

אלישבע וקובי עזבו מוזמן את הקיבוץ והגיעו לעיר, כמו כל זוג צעיר עם חלומות. כשאלישבע, כמו כל אישה טובה ואוהבת, טיפלה בבנות ועזרה לבעל להתקדם ולפלוס

קובי אושרת
אז מה אם הוא עזב?

לו דרך בעיר. אז כשקרה מה שקרה עם עדה, עברה אלישבע משבר. זה די נורמלי, תסכימו איתי? כי לא נעים לגדל בעל, שפיתאום פורח לו מהקן עם אחרת. עכשיו אני שמחה לבשר לכם, שמאז שזה קרה לה, קורה לה רק טוב. היא הוציאה רשיון נהיגה, קנתה מכונית, מטיילת לה להנאתה ומפנקת את עצמה בקניות קטנות. זהו, עכשיו תורה, ושבע השנים הטובות שלה מתחילות כעת.

אז מי מכן שחושבת שגירושין הם צעד דרסטי בחיים, שתתחיל בבקשה לשנות דיעות. כי כשהם עוזבים את הבית, זה לא סוף העולם. להיפך, זוהי רק התחלה של סיפור חדש.

אנאבל תמיר
— בלי 1970

ממני את בתי ללא סיבה. הוא נותן לי לראות את הילדה רק פעם בשבוע, אצלו בבית. הוא אפילו לא מרשה לי לצאת איתה החוצה. לרחוב. אבל הבת שלי היא כל מה שיש לי, ואני אלהם עליה עד הסוף."

החסידיה באה

אשת בשורות אני היום, וממש שמחה לספר על קיום מיצות "פרו ורבו". לשחקן התיאטרון והבורסה **אלי גורר** **ליצקי** ואשתו, הרקדנית **רותי לרמן**, נולדה השבוע במולד-טוב בת. לתינוקת, שנולדה טרם זמנה, עדיין לא נקבע שם. גם **רינת רז**, גרושתו של כתיבה-טל-

רינת רז
חזל טוב

וויזיה **מנשה רז**, שנישאה לעורך-הדין **דויד אבולעפיה**, מצפה לביקור החסידיה בקרוב.

הכל ביגלל יום-כיפור

מסתבר שחכמינו הקדומים ופסיכולוגינו המודרניים צודקים גם הפעם. אין כמו משברון קטן כדי לנער אנשים מריבצם השליו, להביא אותם לידי חשבון-נפש, רי גם לנסות ליישר הדורים.

צדוק סביר, הברדן-חייקן, שעזב את אשתו **רימונד** ואת שני ילדיו בכעס לפני חודשיים, חזר הביתה, כמו ילד טוב. כי רק כשהיה רחוק התחיל להבחין גם

צדוק סביר
כמו ילד טוב

במעלותיה של אשתו. הוא עשה "חושבים" פעמיים וערב לפני יום-כיפור חזר הביתה כדי לבדוק יחד איתה איך הוא יכול לבקש מחילה ולכפר על חטאיו. מוסר השכל? משבר הקטן פה ושם לא מוזיק בחיים. להיפך, נראה שזה רק מוזיק דם חדש לעורקים. והירחור נוסף — יום-כיפור הוא בעצם המצאה לא רעה כלל...

הצעה

וסטירה בצידה

ביקשו ממני לא לפרסם את השמות, אז אני מאוד מתאפקת. למרות שמדובר באני שים שהם פנים מוכרות מאוד. אבל מה לעשות, הבטחתי ואני לא אשבור מילה. פעם הוא היה **נער-זוהר**. כבר אז לא הבנתי בזכות מה.

בתו נשואה לעלם-חמודות ידוע, והוא עצמו נשוי מאוד. גם היום הוא נער-זוהר, אבל מודקן. הוא עדיין מסתובב במקומות הכי מוכרים בעיר, אך דואג להופיע בהם תמיד חבוך עם אשתו, לבוש בצורה סרי-לידית, מכופתר ומקרין ארשת מהוגנת.

לפני שבוע ניגש שובבנו אל שתי נשים שהשתופו על שפתייהם. את האחת הוא הכיר כבר קודם, וזה איפשר לו לגשת אליהן מייד, "ישר ולעניין".

טוב, לא אחזיק אתכם זמן רב במתח, ואספק את סקרנותכם. האיש, שכל הומן נראה שוף, יפה ואלגנטי, ניסה להפגין את קיסמו העמום על שתי הנשים. אבל הן הגיבו באדישות והמשיכו לקרוא ב"עיתון. וכאן הוא זרק להן פצצה. "מה דעתכן", שאל אותן במתיקות, "להצטרף אלי למועדון חברים פרטי ואכסלוסיבי?".

"ומה עושים במועדון הזה?" — רצו לדעת הנשים. מהר מאוד הסתבר להן שזהו מקום-מיפגש של האנשים המודרניים והי מתקדמים בתל-אביב. שם הם נפגשים רי עושים מה שנקרא סכס קבוצתי; בווגות, בשלשות, ובשאר הקומביניציות — כל מה שרק עובר לכם בראש.

האיש, שחשב משום-מה ששתי הנשים תקפוצנה על הצעה החשינית והמרתקת, הופתע לקבל סטירה מצלצלת בתשובה.